

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: O. J.
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1595/DS-D03-D04-2024 ze dne 12. 12. 2024, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Žalobě se přiznává odkladný účinek vůči rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-1595/DS-D03-D04-2024 ze dne 12. 12. 2024.

Odůvodnění:

- Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-1595/DS-D03-D04-2024 ze dne 12. 12. 2024 rozhodl o předání žalobce do Bulharska podle § 11 odst. 2 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že státem příslušným k přijetí žalobce zpět je Bulharsko podle čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (tzv. „nařízení Dublin III“). Žalobce měl totiž poprvé požádat o udělení mezinárodní ochrany právě v Bulharsku, a to je tudíž příslušné k posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podle čl. 3 odst. 2 nařízení Dublin III.
- Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Na základě napadeného rozhodnutí má být předán do Bulharska, což bude mít vážné dopady do jeho života. V Bulharsku mu hrozí nebezpečí, tamní azylová centra vykazují systémové nedostatky. Žalobce se také obává, že jeho žádost nebude projednána řádně. Důsledkem předání do Bulharska žalobce taky nebude moci řádně hájit svá práva, neboť nebude v soudním řízení vystupovat osobně a jeho komunikace s právním zástupcem bude značně omezena.
- Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Žalobce neprokázal vznik vážné újmy. Žalovaný také odkázal na čl. 29 odst. 3 nařízení Dublin III, podle něhož je členský stát povinen přijmout osobu, která je přemístěna chybně, nebo pokud je rozhodnutí o jejím přemístění v rámci odvolacího nebo přezkumného řízení zrušeno poté, co bylo přemístění provedeno, bezodkladně zpět.

4. Důvody pro přiznání odkladného účinku žalobce uvedl dva: (1) obavu z hrozícího nebezpečí v Bulharsku včetně nedůstojných podmínek v azylových zařízeních; (2) potřebu vyčkat na území ČR k uplatnění procesních práv.
5. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě uvedených v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Bylo na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda upřesní, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS). Jen tehdy může soud posoudit, vznikne-li neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí žalobci nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma.
7. K otázce přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o určení příslušného členského státu EU k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu se závazně vyjádřil i Ústavní soud. Podle jeho nálezu sp. zn. III. ÚS 2331/14 ze dne 18. 9. 2014 (N 172/74 SbNU 493) je předmětem rozhodování o odkladném účinku i o žalobě posouzení obdobné otázky. S ohledem na nebezpečí případného porušení čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Evropská úmluva“) tak nelze vycházet jen z toho, že žalobce má být přemístěn do členského státu EU. V tom ohledu bude přiznání odkladného účinku spíše pravidlem, *ledaže zjevně neobstojí obava z porušení čl. 3 Evropské úmluvy*.
8. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, že mu v Bulharsku hrozí nebezpečí. V rámci toho odkázal na věcné důvody žaloby. Jakkoliv jde o argumentaci u spodní hranice srozumitelnosti, z tohoto odkazu lze přeci jen seznat, jaký konkrétní důvod žalobce podmínkám vytýká pro účely přiznání odkladného účinku. V žalobě totiž rozvedl, že má obavy z nedůstojných podmínek v azylových zařízeních a rovněž z toho, že jeho žádost o mezinárodní ochranu nebude projednána řádně. Rovněž uvedl, že nebyl v Bulharsku držen v detenčním zařízení (jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí), nýbrž ve vězení s osobami, které páchaly trestnou činnost. Měli tam s ním zacházet zcela nehumánně. Za toho stavu je důvod se domnívat, že předáním do Bulharska by případně mohla být dotčena práva žalobce podle čl. 3 Evropské úmluvy. Ve smyslu závěrů nálezu sp. zn. III. ÚS 2331/14 proto *nelze konstatovat, že obava z porušení čl. 3 Evropské úmluvy zjevně neobstojí*. Z toho důvodu soud žalobě odkladný účinek přiznal (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 13. ledna 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.

soudce